

TOVERBERG

3

JAARGANG 1 / 3 WINTER 2006

**HET BELEEFDE GENOT
CULTURELE EN LITERAIRE KRING**

Het beleefde
Genot

Culturele &
Literaire kring
ZEDELGEM

Doornlaan 8, 8210 Zedelgem

0498/73.58.73

hetbeleefdegenot@scarlet.be

Rek. 001-4851739-69

"Ieder mens die genoeg scheidt in het voltooiën van zijn taak is een kunstenaar; welke ook die taak is en hoe nederig ze ook is, hij brengt een kunstwerk tot stand. De toetssteen is het beleefde genot, het plezier, de perfectie: het overtuigend resultaat!"

Henry Van de Velde

Colofon

Teksten: Els Durnez, Bart Madou

Kaft: Rika Van Dycke

Vormgeving en illustraties: Bart Madou
en Rika Van Dycke

Foto's: André Callier

Toverberg verschijnt 4x per jaar, bij het begin van elk jaargetijde en wordt tijdelijk verspreid via de bibliotheken van Aartrijke, Loppem, Veldegem en Zedelgem.

Een abonnement nemen kan ook.

De auteurs zijn verantwoordelijk voor hun bijdragen.

Kopiëren of citeren is toegelaten, mits bronvermelding

Inhoudsopgave

Hij en zij, een (kerst?)verhaal	4
Gedichten	9
Fragment op zich	
Pierre Hadot / Georges Friedmann	13
Beleefd	14
Site seeing "Poëziecentrum"	15
Te beleven	17
Leesgroep	22

Woord vooraf

Beste lezer,

Het Beleefde Genot leeft! Na één jaar, of bijna één jaar, kunnen we terug kijken op een boeiende periode, waarin wij – de mensen van het bestuur – veel geleerd hebben en ook veel genoten hebben, dit samen met allen die deelgenomen hebben aan één of meerdere activiteiten.

Deelname aan de Week voor Amateurkunsten, medewerking aan de Gedichtendag 2006, twee culturele daguitstappen, twee avondprogramma's, drie nummers van de Toverberg en vier bezoeken aan tentoonstellingen en oneindig veel plannen – niet slecht voor een beginnende kring.

Dit nummer wordt ook het laatste nummer dat je volledig gratis in de bibliotheek van Zedelgem en de filialen kunt bekomen. Vanaf volgend jaar wordt het al bestaande abonnementsysteem veralgemeend en ga je in de Zedelgemse bibliotheken slechts een 'lichtere' versie vinden van de Toverberg.

Ontvang je nog geen elektronische versie van de Toverberg, dan kan je dit aanvragen door eenvoudig je naam en e-mailadres op te geven.

Maar voor je ligt dus Toverberg nummer 3. Wat ga je erin vinden?

Wij passen ons enigszins aan de Kerst- en Nieuwjaarsperiode aan. Om te beginnen krijg je een kortverhaal dat best een kerstverhaal zou kunnen zijn, het gaat immers over een geboorte!

In het vorige nummer werd er ook een interview aangekondigd met zilversmid en dichter Michiel Neels. Dat is op het laatst niet kunnen doorgaan, maar volgende keer krijgen jullie beslist de gelegenheid om kennis te maken met artistiek talent uit onze gemeente. Herman De Leye is al geboekt voor een picturaal gesprek.

Over gedichten gaat het ook in onze rubriek 'site seeing'. We focussen ons ditmaal op de website van het Poëziecentrum.

Verder een fragment dat naar meer smaakt, Geestelijke Oefeningen van Pierre Hadot, ik zou zowel de 'oefeningen' als het boek aan iedereen aanraden die naar authentieke verinnerlijking snakt.

Uiteraard ook een kort verslag van wat we de voorbije maanden mochten beleven en een ruime vooruitblik op wat er zoal te beleven valt, en dat is zeker de moeite waard!

Wij beginnen namelijk aan wat hopelijk een traditie zal worden: de literaire salons van Het Beleefde Genot.

Traditioneel sluiten wij af met een kroniek vanuit de leesgroep.

Wij wensen iedereen alvast een gelukkig en verrijkend jaar, waarin – hoe kan het ook anders – veel genot te beleven valt!

Bart Madou

Kerst(?)verhaal

HIJ EN ZIJ

of de kroniek van een aangekondigde geboorte

Hij.

Een echte toneelspeler was hij. Zelfs op het toneel speelde hij toneel. Alle rollen die hij vertolkte hadden iets kunstmatigs, ondanks zijn inspanningen om het tegendeel te bewijzen. Hij was nooit wie hij was, noch wie hij wilde zijn. Hij was altijd iemand anders. Als hij declameerde 'to be or not to be' dan was het noch het één, noch het ander, eerder iets tussenin. Die rol van Hamlet was trouwens geen groot succes geweest, zijn noeste 'actuele' verwerking van Shakespeare ten spijt.

Zij.

Zij speelde piano, had een voorliefde voor variaties en voor snelle ritmes. Als ze de toetsen beroerde ging ze volledig op in haar spel. Bach, Beethoven, Bach. De wereld rondom haar verdween, ze speelde geen Beethoven, nee ze was Beethoven en zichzelf. Nooit was ze meer zichzelf dan tijdens haar spel op het klavier.

Hij en zij.

Maar eigenlijk waren ze geen hij en zij. Niet meer.

Ja, eens was het anders geweest.

Hij en zij. Hét koppel! Hét paar! Benijd en bewonderd door iedereen, zeker door hun intieme vrienden, vrienden die zij al jaren kenden. Geen mooier liefde straalde af van hen. Waar zij ook kwamen gingen de harten sneller slaan, hun aanwezigheid werkte aanstekelijk, verloren gewaande liefdes bloeiden weer op, bevroren relaties ontdooiden, spaak gelopen huwelijken kwamen weer op gang overal waar zij in de nabijheid waren. Het volmaakte paar.

Kinderen waren er niet, maar maakte dat hun liefde niet des te aangrijpende? Ja een zoon, dat wilde hij zeer graag, een frisse loot aan de stamboom opdat die niet zou verwelken met hem.

Twee jaar had het geduurd, geen resultaat. Tenslotte waren ze naar de dokter geweest, samen. Testen. Labo. Bloedstalen, sperma, baarmoederonderzoek, het kwam hun neus uit en het sleepte ook wel even aan. Er werd een afspraak gemaakt met de specialist, maar uitgerekend die dag bleek hij andere prioriteiten te hebben.

Ga jij maar alleen, geen kinderen krijgen met of zonder attest, het blijft finaal hetzelfde.

Dus ging zij alleen en kwam met het resultaat terug. Zie je wel, grinnikte hij, en verdiepte zich verder in zijn toneelrol.

En neen, kinderen kwamen er niet in hun leven. Andere vrouwen wel, zij het subtiel, onmerkbaar, gewiekt. Zij werden de vriendinnen van het paar, sommigen brachten hun partner mee naar de alsmaar zeldzamer avondjes ten huize van.

Zijn dagen en zijn avonden werden echter drukker, eerst met de seizoenen, dan met de maanden en stilaan bleken ook de weken tekort. Alles moest wijken voor het theater. Hij speelde tenslotte toneel, ik zei het toch.

Maar ook de vrouwen verdwenen één voor één van het decor, geruisloos. Het paar bleef niettemin overeind, tenminste zij bleef thuis. Ze was het gewoon geraakt zo lang alleen te zijn en dus speelde zij op één zo'n eenzame avond én de Goldbergvariaties én de Diabellivariaties én improviseerde tegen middernacht ook haar eigen variaties..

Nu ja, ze ging er volledig in op. Hoe zou ik nog voor kinderen kunnen zorgen, sprak ze hem na. Iedereen uit haar omgeving bewonderde haar, keek naar haar op, ze werd trouwens de hemel in geprezen door haar toneelspelende man, waar hij ook op de publieke scène verscheen.

Het openbare leven weerhield er hem evenwel niet van om van het echte leven te genieten achter de coulissen of in de zorgvuldig afgesloten kleedkamers van de actrices. Hij had ze nodig de nimfjes en de elfjes, bij hen zocht hij de essentie van het leven (sic), de oorsprong van de wereld (sic). En vond die ook, zeker bij de jonge actrices. Toneel was zijn passie, theater zijn leven.

En op een avond – once upon a time – zoiets komt altijd onverwachts ook al kun je nadien de kroniek van deze aangekondigde gebeurtenis perfect uit het verleden aflezen, duidelijker kon het echt niet zijn, op een avond zei hij langs zijn neus weg dat hij morgen niet meer naar huis zou komen, dat hij alvast enkele persoonlijke spullen mee zou nemen.

Wat niet meer naar huis komen?

Niet meer. Punt. Weg naar ergens anders, ik heb nieuwe zuurstof nodig. Nee hij zei het niet op deze manier en hij bedoelde het nog minder zo, maar dat was zijn apologie achteraf tegenover de niet begrijpende vrienden en de kennissen vol ongeloof.

Nieuwe zuurstof nodig. Met de klemtoon op nodig. Hoe meer je jezelf iets wijsmaakt, hoe sterker je erin gelooft na verloop van tijd. Dat was ook zo. Hij had het gewoon nodig, de klemtoon verschoof naar gewoon.

En zij?

Er was niemand uit de vriendenkring die haar kwam troosten – op een uitzondering na, die evenmin toegang verkreeg tot haar ziel. En omdat zij er zelf hardnekkig over zweeg, bleef haar nabije omgeving in het ongewisse. Zelf wist ze niet eens of ze nu blij of triestig moest zijn over het gebeurde, ook al weende ze in de eerste weken de dag door en hoewel ze uitgeput was kon ze s' nachts nauwelijks de slaap vatten, voortdurend zichzelf afvragend waar zij gefaald had. Uiteindelijk was zij dus alleen, en de klep van de buffetpiano bleef open staan, de eerste bladzijde van de Goldbergvariaties viel scheef en schever, dan gevolgd door het volgende blad en tenslotte het derde. Met deze omgekrulde, wat in het ijle hangende boorden van de eerste drie bladen bleef de Goldberg verder overeind. De toetsen verloren hun glans door het stof dat als onzichtbaar lava uit een stille en al even onzichtbare vulkaan neerdwarrelde, dagen en dagen na elkaar, weken, maanden, winter, lente, zomer...

De herfst kondigde zich al schitterend aan op deze laatste zondag van augustus.

Zij nam de trein en spoorde naar de cultuurmarkt. Een ingeving.

In plaats van de vele standen te bezoeken ging zij spontaan plaats nemen op het eerste terras dat op haar weg lag. Ze ging in een fletse zon zitten en bestelde een witte wijn.

Nog een glas witte wijn alstublieft.

Omdat ze ook wel voelde dat twee glazen voor haar genoeg en drie teveel waren, rekende ze af en liep ze dan toch in de richting van de cultuurpleinen.

Muziek. Het kon haar niet echt bekoren. Literatuur liet ze tot haar eigen verwondering links liggen. Dans, de glimlach om haar mond tekende zich pijnlijk af. Het gleed allemaal langs haar heen.

Achter de volgende hoek werd er op een podium toneel gespeeld. Aan weerszijden ervan klapwiekten volop de blauwwit gestreepte tentzeilen en de wimpels van wel dertig of misschien veertig kraampjes van toneelhuizen. Allemaal prezen ze op ludieke, speelse, ernstige of creatieve manier hun waren aan. Zachte waren.

Even ronkte een ver vliegtuig boven de markt, machinaal blikte ze naar omhoog, er priemde uitgerekend dan een felle zonnestraal door het lauwe wolkendek, zodat ze verblind haar ogen weer neersloeg en de schaduw van zo'n wapperend theatertentje opzocht.

Toen ze weer opkeek en drie zwarte vlekken repetitief en alsmaar kleiner wordend naar haar ooghoeken snelden, zag ze wat achteraf als een aangekondigd weerzien par excellence zou kunnen beschreven worden.

Daar stond hij, aan de binnenkant van zo'n kraampje, te discussiëren of toneel te spelen, zo duidelijk was het niet. Naast hem stond zwijgend zij. Een andere zij. Veel, veel jonger, minstens vijftien jaar jonger. Het was de eerste maal dat zij haar zag, maar ze wist natuurlijk onmiddellijk wie het was. De geruchtenmolen draait namelijk vlug. Een paar weken na zijn vertrek wist ze immers via vriendinnen van haar vriendinnen waar hij woonde, met wie, met welke auto hij nu reed en dat hij een paar kilootjes bijgekomen was.

Dus dat was zij dus. En daar stond hij dus.

Ze stond aan de grond genageld. Gebiologeerd. Vanwaar het woord kwam had ze nooit begrepen, maar wat het betekende voelde ze nu des te pijnlijker aan. Hoe lang duurde deze fliets? Hij onderbrak zijn toneelspel en mat zich vlug een andere rol aan. De vrouw naast hem had niets in de gaten en stopte een ongeïnteresseerde voorbijganger een foldertje in de hand, met de obligate glimlach.

Zij, zij onderbrak haar biologieverhaal en kreunde een seconde (in het tumult kon niemand dat horen). Er zijn of er niet zijn, dat was nu de hele verrassende kwestie. To be maar.

Zij stapte achteloos traag (achteloos? Hmm...) naar het kraampje van toneelgezelschap De Gordiaanse Knoop.

Hij (verrast): Tiens, wie we daar hebben.

Zij: Ja, wie we daar hebben.

Andere zij fronst haar wenkbrauwen en houdt haar adem in. Zou zij... ?

Hij: Lang geleden zeg.

Zij: Lang geleden, ja.

Hij: En?

Zij: Wat en?

Andere zij kucht en knikt vragend naar 'Hij'.

Hij (tegen andere zij): Mijn ex...

Andere zij: oh?

Zij, zij krimpt in elkaar. Ex! In Godsnaam bestaat er een schandelijker woordstompje dan dit?

Hij (heeft zich weer een kwartslag gedraaid): Mijn...

Zij: weet ik wel.

Stilte. Aan de ene kant van de tafel geritsel van papier, aan de andere kant opeen geperste lippen.

Hij (kuchend): hm, hm.

Zij: Ja?

Hij (bijna stotterend, maar dan ineens met een stralende blik): ik euh... ik.... ja over zes maanden word ik vader!

Andere zij verslikt zich en wordt vuurrood.

Zij: wat...? Jij...? Vader...? Maar dat is pas nieuws! Proficiat... euh, vader (ze glundert erbij, niet te geloven eigenlijk, maar zij glundert)

Zij: zo, ik wens jullie (beklemtoond) nog het beste dan.

Hij: euh, ja, het wordt een zoon en dank je, dank je.

De tweede dank je heeft ze niet meer gehoord, ze loopt al in de richting van het podium waar intussen ... Nee ze draait zich om stapt ostinato in de maat van twee op twee op kraampje nummer 23 De Gordiaanse Knoop toe en zegt: nu ik er aan denk, ik heb nog wat persoonlijke spullen van je gevonden, een schoolrapport van het eerste of het tweede studiejaar geloof ik en nog enkele andere papieren die misschien nog van pas kunnen komen, ik stuur ze bij gelegenheid wel eens op.

Doe dat, dank je, dank je.

Zelfs de eerste dank je niet meer gehoord.

Zij liep dwars over het plein (tot ongenoegen van enkele protagonisten van een ander gezelschap) steeds maar mompelend. Hij vader, hij vader! Nee maar, en dan nog een zoon! Zijn naam tot in het nageslacht verzekerd, de kers op zijn levenstaart. Vader van een zoon. Dat moet gevierd, verdomme, dat moet en zal gevierd worden!

Een vrijdag in september. De postbode deponeerde een bruine omslag in de brievenbus.

s' Avonds als hij thuis komt.

Er zat een omslag in de brievenbus voor jou.

O, een omslag, laat eens zien...

Ja maar zonder afzender.

Haha, hoeft ook niet, dit handschrift ken ik nog uit de duizend.

Van haar?

Tja, had ze me toch nog gezegd verleden week, een schoolrapport en nog wat persoonlijke papieren, misschien nog een liefdesbrief van jou die ik heb laten rondslingeren, haha.

Hm, toch wel eigenaardig.

Wat eigenaardig?

Dat ze je nu die papieren stuurt.

Och, ze moet er aan gedacht hebben toen ze me zag op de markt. Alle herinneringen wegvegen allicht. Zelf heb ik dat al lang gedaan, tja, laten wij eens kijken.

Verdraaid, wat zei ik je! Mijn schoolrapport van het eerste studiejaar, of nee het tweede studiejaar hier staat het, in donkerblauwe inkt: basisschool van het Heilig Hart, tweede studiejaar.

Wat heb ik je gezegd! Eerste met uitmuntendheid, 91%. Eerste prijs godsdienst, eerste voor moedertaal, voor rekenen, tweede voor tekenen. Ja, de eerste, dat was die gekke Pietje Van Dale, hij heeft nu een baantje bij het kadaster. Kan hij straten en grachten tekenen naar

hartenlust, haha, die gekke Pietje Van Dale toch. Vierde voor lichamelijke opvoeding, ja die sprongetjes dat was niet mijn ding. En zie hier maar, wellevendheid: 5! Op 5 wel te verstaan! Orde en netheid 4,5 en stiptheid 4. Hm dat moet al erg geweest zijn. Ik zal het inkaderen en boven het bed van onze zoon ophangen, zodat hij al vanaf de wieg een voorbeeld heeft aan zijn knappe vader, wat denk je daarvan poes?

De poes miauwde niet maar fluisterde nogal ongerust: wat, wat zit er nog in?

Ho, maar, niet zo ongeduldig, bewonder nog eens die punten.... 91%! Alstublieft, ja ja, jong geleerd is oud ged ...

Nou wat is dat hier voor iets, laten wij eens kijken. Een briefhoofd van het UZ Sint-Augustinus. Dan nog aan mij geadresseerd, ik herinner mij hier niets van. 7 november 1979, hihi, juist op haar verjaardag, toen was ze 27, of nee 28 jaar.

Geachte Heer,

Op 11 september jl. heeft u zich aangemeld voor een oriënterend fertiliteitonderzoek. Bij dit OFO – hé ze hebben UFO's gezocht bij mij – werden de volgende specifieke onderzoeken uitgevoerd:

1. *routine zaadanalyse volgens de WHO-richtlijnen met als biochemische zaadmarker alpha-glucosidase. Jezus, ik zou een Alfa Romeo gebruiken.*
2. *scrotale echografie (SUS).*
3. *Y-microdeletie test en androgeen receptor genmutatie test.*

Alleluja! Nu begrijp ik waarom het een dure bedoening was, ik herinner me nog dat ik te weinig geld bij me had en dat ik met mijn gezwollen ondergestel eerst nog naar de bank ben geweest om voldoende cash af te halen.

Bij de routine zaadanalyse werd geen abnormale testosteronspiegel in het bloed vastgesteld, bij de spermaproducerende cellen werd geen stoornis in de productie en afgifte van spermacellen aan het zaad door de testikels vastgesteld.

Pico bello, mevrouw, zo mogen wij het horen!

Bij de SUS werd het scrotum onderzocht met een hoogfrequente (7,5-10 MHz) echotransducer. Hierbij werd gekeken naar het normale echo (B)-beeld en met kleurendoppler naar vascularisatie van de testis en de epididymis.

Hierbij werden geen afwijkingen vastgesteld, de genoteerde waarden bevonden zich in het gangbare spectrum. Suske, Suske, als Wiske dat maar niet te weten komt, haha. Een retrograde flebografie van de vena spermatica is bijgevolg niet aangewezen.

Wat een toestanden! Ik lag daar wit van schrik dat ze me zouden castreren met al hun toestelletjes en zalfjes. En dat verpleegstertje..., o, Maria moeder Gods, nog waar ook. Ze hield haar kaken als een leopardtank opeen, ze verroerde geen vin toen ze met haar witte handschoentjes gel op mijn testikels aanbracht, het was net alsof ze met een lepeltje in de koffie roerde.

Nou wat heeft die geleerde heer nog allemaal te vertellen?

Bij de hierboven genoemde erfelijkheidstesten werd het volgende vastgesteld: een significante afwijking in het DNA van het Y-chromosoom, waarbij op de voorlaatste nucleotidepaar een gemuteerde versie voorkomt (AT – GC transitie). Deze mutatie is er de oorzaak van dat patiënt als steriel dient gemarkeerd te worden en gezien de waargenomen chromosomale mutatie structureel is, de steriliteit bijgevolg van definitieve aard is.

Hopende U hierbij van d...

De brief beefde in zijn handen, het bloed trok uit zijn gelaat weg, hij begon overdadig te zweten, zijn handen werden plakkerig.

Wacht ik versta het... wacht, ik herlees even.... Een retrograde... nee, verder... bij de hierboven genoemde erfelijkheidstesten blablabla ... afwijking in het DNA van het Y-chromosoom... de steriliteit bijgevolg van definitieve aard is.

De steriliteit ... staat er geen fertiliteit....? Nee steriliteit ...

Maar... hoho, haha... hahaha... wat een onzin, ik krijg ja, huh, ik (hij verslikt zich – een eerste maal) ik ja, een zoon, maar toch een zoon. Poes, poes, we krijgen een zoon en die idioot van een dok... Poes, poes, wat scheelt er? Je ademt zo, zo, zo... God, ik stik hier, maar nog een paar maanden geduld en dan glu (hij verslikt zich – een tweede maal). Poes, poes, hoor je me! Waar ben je? Waar... gatver, wat gebeurt er, wacht even : gezien de waargenomen mutatie structureel is, de steriliteit bijgevolg van definitieve aard is.
Hopende U hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij, hoogachtend...

Hoogachtend, hoogachtend, ... structureel... steriel... steroïden... O, God, het wordt me te veel...

Oh kijk eens aan (wrijft met zijn zakdoek over zijn bezweet voorhoofd), er zit nog een kaartje bij.

Schat,

het spijt me, maar nadat we samen naar het onderzoek gingen en jij niet meegegaan bent naar de bespreking van de resultaten achteraf – jij moest toen dringend naar Nicole voor een toneelaangelegenheid, je had dan de rol van Jewgeni Onegin, en zij speelde Tatjana, ik weet het nog goed – heb ik een tijdje getwijfeld, maar ik besliste tenslotte dat ik jou niet kon belasten met deze voor jou toch onoverkomelijke waarheid. Jij ging er immers van uit dat alles wel goed zat bij jou, het zou een aantasting van je mannelijkheid geweest zijn, het heiligste wat je bezat! Ik kende je genoeg.

Om jou te sparen heb ik alles op mij genomen en je verteld dat ik het was die geen kinderen kon krijgen. En eigenlijk heb ik niet gelogen, want ik bedoelde geen kinderen bij jou omdat jij de enige was die iets voor mij betekende. Deze papieren heb ik in de piano verstopt, een plaats waar jij zeker nooit zou gezocht hebben, nu vind ik het mijn plicht je voor teveel zelfverzekerdheid en triomfalisme te behoeden. De waarheid zou toch aan het licht komen, en ik wil je lange dagen en nachten van groeiende twijfels besparen, om nog te zwijgen van je afgang in je omgeving.

Hoe jullie er nu toch in geslaagd zijn een zoon te krijgen is mij ook een raadsel, en eerlijk gezegd het kan mij ook geen zier schelen.

Je 'ex'.

Poes! Poes, waar ben je? Poes?

De papieren gleden uit zijn trillende handen. Hij ademde zwaar, kreunde.

Poes?

Een steek vlamde in zijn borst, hij greep naar zijn keel.

Poes, waar ben je??? Poe-oes, Poe...

(Doek).

Bart Madou (2005)

MOZART

't Belletje hoort men niet rink'len
bij een man die Wolfgang heet,
maar bij Wolfgang Amadeus
hoort men binnen zich muziek.

Mozart staat voor wonderklanken,
muziek van de fijnste soort.
Noten die het hart bespelen,
tonen grijpend naar de ziel.

Klaterende wonderklanken
als een snoer aaneengeregen,
snoeren dan aaneengeweven
tot een muzikaal tapijt.

Dansende pianotoetsen,
vioolsnaren, die men strijkt,
doen de lucht zo hemels trillen,
Do re sol fa la si do.

(Alidor de Volder, 2006)

MOZART

Mozart, genie, muzikaal.
Reeds als kind een groot talent.
Spelend vanaf prilste jeugd
met de tonen der muziek.

Hoge C en lage G,
B-mol en ook Kreuz in A.
't Spinet dat was, toen je klein was
je eerste speeltje bij je thuis.

Noten slaan op het klavier,
snaren strijken op viool.
Het kwam uit je diepste zijn.
Je had het in jouw prille ziel.

Zacht de snaren dan beroeren
hard soms slaan op zwart of wit.
Waar had je die wondergave,
waar had je dat al vandaan?

Had je reeds als kleine foetus,
of uit 't collectief besef,
al die klanken ingeoeffend
wonderbaarlijk wonderkind.

Wunderknabe,
reeds met zes jaar schreef je
't eerste menuet,
muziekstuk in driekwart maat.

Aria's, Cosi fan tutte.
Zauberflöte, toverfluit.
Krönungsmesse, voor een waanbeeld?
Onvoltooide Requiem.

Toverklanken, melodieën,
muziek die de ziel bespeelt.
Wolfgang Mozart Amadeus
menselijke nachtegaal.

(Alidor de Volder, 2006)

SALZBURG

*«Ik kan U wel zeggen dat ik helemaal geen pleziertjes heb,
helemaal niet, behalve dan dat ik uit Salzburg weg ben.»
(Mozart aan zijn vader)*

Sneeuw hangt aan de kale bomen
aan matte gevels van de huizen
witheid van de hoge burcht
verheven boven stad en staat
wit, en winters ingekleed,
de onderstad van zout negerend.
Het kind was hier geen kind.

Niet tussen boek en bril,
maar midden in de partituren,
violen op de het tafelkleed,
- daar vatte dan zijn vader vuur.
Het kleine Rome met zijn heuvels
de Tiber die hier Salzach heet.
De knaap verloor zijn kinderstem.

Verloor zijn akte van vertrouwen
Naar Wenen, zong hij, naar het hart!
De vaderstad verstart, een zoutpilaar.
En hij, bepruikt, met goud gegespt
ontvoert zichzelf, jeunehomme,
volkomen argeloos, een harpenspel,
Orfeus geofferd aan de chroniqueurs.

(Bart Madou, 2006)

MISERERE

Herfst – het heeft niet eens gezomerd.

Zij reisden lange dagen zuidwaarts,
zij streken met hun tweeën neer in Rome.
Pauselijk, ter linkerzijde van zijn vader
gekoepeld onder de Sixtijnse schepping,
miserere mei, O God, mijn wrede God.
Klanken groeiden in zijn hoofd, osmotisch
en dat terwijl tienduizend sterren beefden.
Het firmament gedragen door één zucht.

De troubadour ontbladerde de levensboom
hij spiegelde de noten, bespuwde ook
de nietigheid van paap en slaap.
God wees mij toch genadig, miserere mei.
Gelouterd heeft hij het verbeterd,
de muren van Jeruzalem herbouwd
hij wachtte op de Zwitserse zoeaven
de mijters zag hij grijnzend hellevegen.

De herfst, er was niet echt een zomer.

(Bart Madou, 2006)

“Fragment op zich”

Uit ‘Oefeningen van de geest’ van Pierre Hadot

Ambo kon geen toestemming geven voor publicatie op internet – omdat zij eenvoudigweg niet over die rechten beschikken

Een boeiend artikel van de hand van Pierre Hadot, Qu'est-ce que la philosophie antique ?, vind je op <http://edelassus.free.fr/articles/phiant.html>

“Beleefd”

Bezoek aan de tentoonstelling De Kelten in Mariemont (21-10-2006)

Ons eerste rendez-vous van de dag was in de Cantine des Italiens in Houdeng. Een snack met een Saint-Feullien, en wij konden weer verder.

Het museum van Mariemont ligt in een prachtig en uitgestrekt park, heerlijk in zijn schitterende herfstkleuren.

Binnenin het museum een grootse tentoonstelling over de Keltische kunst.

Deze verschilt veel van andere kunsten. In de Keltische kunst hebben de kunstenaars het vertellen van verhalen overgelaten aan de dichters. Ze beelden hun helden niet uit, maar visualiseerden ze met lijnen en kronkels. Menselijke en dierlijke vormen worden afgebeeld op een gestileerde of vervormde manier. Deze decoratieve stijl begon rond de 8de eeuw v. Chr. in Oost-Europa met de Halstatt cultuur, en

werd ook al aangetroffen in Groot-Brittannië met de La Tène-stijl en zou ongeveer 1400 jaar overleven. We konden allerlei sieraden bewonderen: broches, armbanden, ringen en halsbanden... Sieraden waren trouwens niet alleen voor vrouwen bestemd, ook voor mannen! Hiermee gaven ze hun sociale en religieuze status aan.

Het duurde zeer lang om iets te maken en het vereiste ook veel fysieke kracht en daarom was het een beroep voor mannen alleen.

Na de tentoonstelling trokken we naar Bergen voor een korte en verfrissende stadswandeling. Tenslotte mochten we aanschuiven aan een biologische tafel in “Boule de Bleu.”

(bma)

Ik kus uw handen 1000 maal en het geheim van God – Mozart in de literatuur

“Ik kus uw handen 1000 maal” zo beëindigde Wolfgang Amadeus Mozart zowat de helft van de talrijke brieven aan zijn vader, de andere helft eindigde hij doorgaans met “Ik kus uw handen 100.000 maal”. Zo begon op vrijdag 17 november II. een leerrijke en boeiende avond rond de figuur van Wolfgang Amadeus Mozart.

Arnold Naessens en Carine Vankeirsbilck lazen teksten voor van Mozart zelf, van Stefan Hertmans, Edouard Mörike, Rita Charbonnier, Jaroslav Seifert en Pol Hoste.

Alidor De Volder en Bart Madou droegen elk twee gelegenheidsgedichten voor en via tekst, beeld en muziek werd er ingegaan op Köchel, Leopold Mozart, Nannerl, Bäsle en de zusjes Weber. Maar ook Cherubino en Don Giovanni waren niet veraf.

En het fameuze geheim van Mozarts muziek dan? Wel, in elk werk van Mozart, meer zelfs op elke bladzijde van de partituur staat er iets, ja iets bijzonders, iets speciaals, iets onverwachts, verrassends eigenlijk. Je bent opgenomen in de muziek, je denkt hij gaat die kant uit en woeps, precies daar gebeurt er iets. Die verrassinkjes in Mozarts muziek zijn vaak en meestal heel subtiel: een plotse tempoversnelling of -vertraging, een onverwachte wijziging van de tonaliteit, van mineur naar majeur bijvoorbeeld, of omgekeerd, een plots crescendo of decrescendo, een muzikale vraag die beantwoord wordt door een muzikale wedervraag in plaats van een antwoord, de strijkers die con sordino gaan spelen. Dissonanten, uiteraard het middel bij uitstek om te verassen, enzovoort, enzovoort. Dit werd dan ook overtuigend geïllustreerd met enkele fragmenten uit Mozarts pianoconcerto nr. 15 in B-dur, KV 450.

En het mag gezegd, de Mozartkugeln en de sekt tijdens de pauze smaakten verrukkelijk!

(bma)

"Site seeing": Poëziecentrum

www.poeziekrant.be

- **Poëziecentrum**
- Welkom
- Openingsuren
- **Activiteiten**
- **Poëziekrant**
- **Poëzieroute**
- **Documentatiecentrum**
- **Catalogus**
- **Educatieve werking**
- **Uitgeverij**
- **Poëzieshop**
- **Nieuwsbrief**
- **Fotogalerij**
- **Vacatures**
- **Contact**

sitemap

POEZIESHOP

Op **zondag 17** en **zondag 24 december** zijn het **Winkelzondagen** in de **Poëzieshop**. Met frisse **poëzieperformances** van meesters voordracht en drama.
We zijn doorlopend open van 9u30 tot 18u00.
[Meer info](#)

POEZIEKRANT

Het tijdschrift dat u dichter bij dichters brengt. Een blad voor poëzie, over poëzie. Wie/wat staat er in het laatste nummer? [Meer info](#).
Neem een abonnement of geef er eentje cadeau en geniet van onze [actie](#)

Middagen van de poëzie

Interviewer: *Johan de Boose*

ACTIVITEITEN

Middagen van de Poëzie: op **19 december** is **Jan H. Mysjkin** op de middag te gast bij **Johan de Boose** voor een kort interview en een voorleessessie. Voor meer info over deze en andere activiteiten: [klik hier](#).

Vrijdagmarkt 36 | B-9000 Gent | t +32 (9) 225 22 25 | f +32 (9) 225 90 54 | info@poeziecentrum.be

Het poëziecentrum, gelegen aan de Vrijdagmarkt te Gent, is in de wereld van de poëzie een begrip geworden.

Van in het begin, in 1976, was Willy Tibergien de stimulerende kracht.

Het poëziecentrum is (buiten Gent) allicht het best bekend voor zijn poëziekrant, een intussen heel verzorgd, boeiend en vooral degelijk tijdschrift dat tweemaandelijks verschijnt en intussen al aan zijn 30ste jaargang toe is. Alstublieft!

Maar het poëziecentrum is meer dan haar krant, dat beseffen we onmiddellijk als we eens hun website van dichtbij bekijken, website die tussen haakjes in zijn consequent rustige antraciet-rode tekstcombinatie aangenaam lezen is.

Daar leren we dat "in 1980 dit idealistisch initiatief uitgroeide tot een heus centrum voor poëzie. Vandaag is dit centrum een dynamisch, onafhankelijk en pluralistisch platform dat op tal van manieren poëzie promoot: het documentatiecentrum heeft een antwoord op al je vragen over poëzie; scholen zijn atijd (sic!) welkom voor een bezoek en leerkrachten vinden bij ons gouden tips; in onze shop vind je bundels van je favoriete dichters; je kan er ook de Poëziekrant, een tijdschrift boordevol poëzieuws en gedichten kopen; onze uitgeverij brengt zowel gevarieerde bloemlezingen als krachtige debuten op de markt; op onze manifestaties zetten we de dichters op jouw schoot (of jou op die van hen)".

In een zevental rubrieken vinden we ook een overzicht van de 'core' activiteiten van het poëziecentrum.

Behalve het samenstellen en uitgeven van de al genoemde Poëziekrant, is er vooral het documentatiecentrum te noemen, waarover straks meer. Het centrum organiseert al dan niet in samenwerking met andere actoren verschillende activiteiten waarvan de middagen van de poëzie intussen al gerenommeerd zijn. Verder de voorstellingen van poëziebundels, voor zover we kunnen nagaan uitgegeven door het centrum zelf, waarbij wij meteen een ander aspect leren kennen: het poëziecentrum als uitgeverij. Hier voornamelijk twee categorieën: debuterende dichters en bloemlezingen uit het werk van gekende dichters zoals Gezelle, Van Ostaïjen, van de Woestijne enz.

Het documentatiecentrum bestaat uit een bibliotheek, een jeugdbibliotheek, een knipsel- en een tijdschriftenarchief. De klemtoon ligt op Nederlandse poëzie al vind je er ook heel wat Zuid-Afrikaanse (de grootste collectie in de Nederlanden!) en vertaalde poëzie.

Je kan gebruik maken van de diensten voor een vergoeding van 3 euro per dag of 12,5 euro per jaar. Werken kunnen niet ontleend worden, maar fotokopies maken is mogelijk (0,15 euro per kopie)

Uiteraard staat er een uitgebreide en intussen geautomatiseerde catalogus ter beschikking.

Om de verschillende collectie-onderdelen te bevragen, klik je één van de drie databases aan. "Poëziecentrum", waarin de individuele dichtbundels en verzamelbundels zijn opgenomen, "Zuid-Afrikaanse bibliotheek" (de benaming spreekt voor zich) of "Bloemlezingen" waarin je de thematische en literair-historische bloemlezingen uit de collectie kan raadplegen.

De zoekmachine is volgens de site een UNESCO-product, vrij eenvoudig gestructureerd en ook gemakkelijk hanteerbaar. Het komt wel van pas als je de juiste schrijfwijze van de namen (auteurs of bundels) kent.

Auteursnamen kunnen gedeeltelijk op variërende schrijfwijzen gecontroleerd worden via de lijst met indextermen, maar daar krijg je in feite de ingetikte naam (zo die bestaat) en een twintigtal namen die er alfabetisch op volgen. Met "De Leu" ga je in elk geval Deleu niet vinden! Nog een geluk dat er geen Russische, Arabische of Chinese bibliotheek voorzien is.

De educatieve werking verwijst dan weer naar het documentatiecentrum waar "tips en tricks om de lessen poëzie wat te verlevendigen" ter beschikking gesteld worden van leerkrachten die met "Dead Poets Society" ambities rondlopen. Een enthousiaste ondersteuning door de medewerkers van het centrum wordt je formeel beloofd.

Je kunt je via een eenvoudig e-mailtje inschrijven op hun nieuwsbrief. Je wordt dan regelmatig op de hoogte gehouden van de activiteiten en publicaties van het centrum.

Tenslotte kan je in de Poëzieshop uiteraard terecht voor poëziebundels, tijdschriften enz. maar ook voor allerlei poëtische prullaria. Interessant om weten: de Poëzieshop beschikt tevens over een afdeling modern antiquariaat. Misschien vind je daar wel waar je al jaren naar op zoek was.

Interessante poëziesites die als link te vinden zijn op de site van het Poëziecentrum:

Poëziepagina: <http://www.poezie.pagina.nl/>

Poëzie Startkabel: www.startkabel.nl/k/poezie

Gedichtencatalogus: <http://www.zebi.nl/>

Gedichtendag: <http://www.gedichtendag.nl/>

Maison de la Poésie: <http://www.maisondelapoesie.be/>

Poetry International: <http://www.poetry.nl/>

Poetry International Web: <http://www.poetryinternational.org/>

De Dichters uit Epibreren met veel recent poëzienieus: <http://www.epibreren.com/>

Poëziecentrum, Vrijdagmarkt 36 9000 Gent t +32 (9) 225 22 25 info@poeziecentrum.be

(bma)

"Te beleven"

Het Beleefde Genot

Literair salon: waarom de klassiekers lezen?

Bibliotheek Zedelgem, Zondag 14 januari, om 11 uur.

Het thema "**Waarom de klassiekers lezen?**" zal ongetwijfeld iedereen die geïnteresseerd is in "degelijke" literatuur aanspreken.

Met een deskundig panel van drie filologen, Muriel Reyserhove, Marijke Verplancke en Roland Ranson, wisselen wij van gedachten over de vraag wat we nu juist verstaan onder klassiekers en waarom we die best zouden lezen of niet lezen.

En hoe zit het met de kennis van de klassiekers bij de jeugd? Welke klassiekers zouden hen nog kunnen ontroeren? En wat valt er te zeggen over bewerkingen of verfilmingen van klassiekers?

Allemaal interessante vragen die aan bod gaan komen tijdens deze samenspraak. Als publiek krijgt u ruimschoots de gelegenheid om in dialoog te treden met de leden van het panel, bovendien wordt u vergast op een aperitiefje en een versnapering.

Dit eerste literair salon wordt georganiseerd in samenwerking met de plaatselijke bibliotheek. De toegangsprijs bedraagt 3 euro, inclusief aperitief.

Wij vragen u wel om vooraf in te schrijven, hetzij via de bibliotheek Zedelgem (050/20.80.08) hetzij via Het Beleefde Genot (hetbeleefdegenot@scarlet.be)

Literair salon: Marguerite Duras – De ziekte van de dood

Oud gemeentehuis Loppem (bovenzaal), zondag 4 maart, om 11 uur.

Elf jaar is het geleden dat Marguerite Duras stierf. De aanleiding om u te vergasten op een ontroerende monoloog van Duras: eenvoudig verteld, maar o zo diepzinnig.

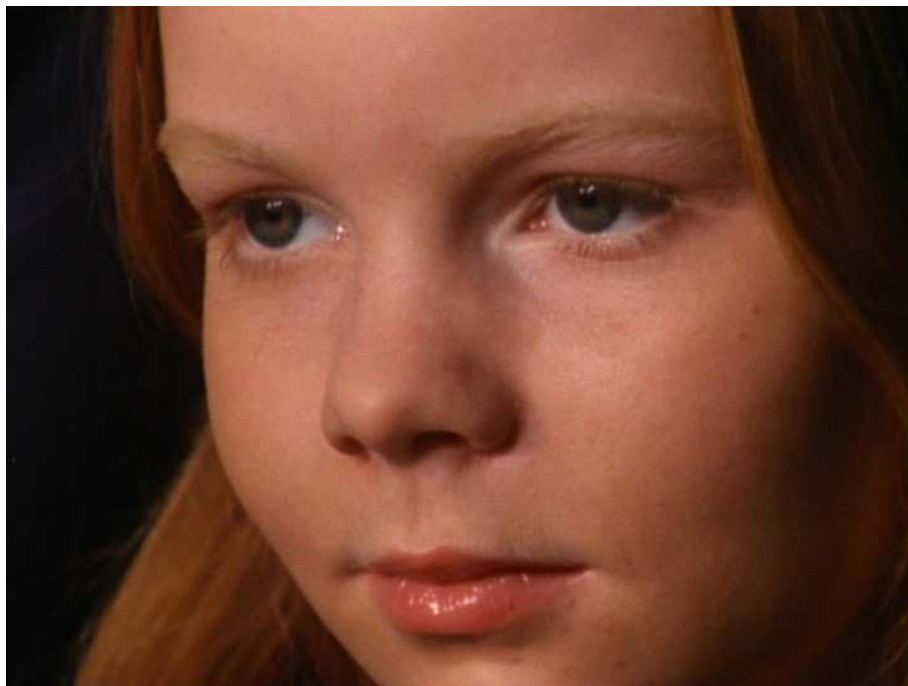
In *La Maladie de la mort* beschrijft Duras de onmogelijkheid om als man en vrouw één te worden, de seksuele daad als krampachtige poging die tot mislukken gedoemd is.

Hij zegt nog nooit van een vrouw te hebben gehouden en heeft grof geld over voor de vrouw in de hotelkamer die hem zal leren beminnen. Hij wil dat ze zich aan hem onderwerpt "zoals nonnen aan God". Zij is meegaand binnen zijn dominante eis maar dat vergroot zijn onmacht slechts: na zijn woede komt zijn ontredde, de poging tot dood doen van wat hij niet bestrijden kan. Zij noemt hem de ziekte van de dood. Hij vreest haar donkerte, haar grot, haar oerkracht. *De Ziekte van de dood* is verstilde poëzie.

Kaat De Man leest de volledige monoloog "De ziekte van de dood" voor. Dit wordt afgewisseld met muziek van Claude Debussy.

De toegangsprijs bedraagt 3 euro, inclusief aperitief. Inschrijven is wenselijk maar is niet verplicht via hetbeleefdegenot@scarlet.be of telefonisch op nr. 0498/73.58.73

Film: De Toverfluit (Ingmar Bergman)

Geniet van een heerlijk en ontroerend liefdesverhaal op Sint-Valentijn !

DE TOVERFLUIT

Film van Ingmar Bergman

Muziek: Wolfgang Amadeus MOZART

Libretto: Emanuel Schikaneder

Woensdag 14 februari 2007 om 19.30 uur

Zaal Groenhove

Ruddervoordestraat 1, 8210 Zedelgem (vlakbij Zuidwege)

Ondertitels in het Nederlands

Inkom: 5 euro – Kinderen tot 14 jaar: 3 euro

Organisatie: *Het Beleefde Genot*

Andere activiteiten

BIBLIOTHEEK ZEDELGEM

Liseuses in de bib. Internationale gedichtendag.

Op 25 januari tijdens de openingsuren van de bibliotheek worden er gedichten voorgelezen aan de bezoekers.

Georganiseerd i.s.m. Het Beleefde Genot.

CULTUUR ZEDELGEM

Nieuwjaarsconcert 'Titanic Ensemble'.

Groene Meersen, vrijdag, 19 januari, 20u.

Zeven professionele musici nemen het publiek mee terug in de tijd en laten hen op viool, fluit, klarinet, cello, contrabas, piano en slagwerk genieten van een wervelende wereldcruise langs de vijf continenten en verrassen de toehoorders met een waaier aan onvergetelijke indrukken. Voeten beginnen te tintelen bij de eerste cakewalk uit het prille begin van de vorige eeuw. Vervolgens hangt het aroma van vers gezette Chinese thee in de lucht.

Ineens suizen de kegels van een jongleur de kinderen rond de oren en voor u het weet wordt oma overspoeld door herinneringen bij het deuntje van een muziekdoosje uit haar kindertijd.

Mama droomt weg op een exotisch strand met wuivende palmen terwijl een rumba de ruisende zee begeleidt. Even later wordt iedereen meegesleurd door de duizelingwekkende vaart van de Skandinavian Express en tenslotte gaat papa uit de bol met een aanstekelijk nummer uit de naoorlogse swing. Het allerleukste is dat het publiek zélf betrokken wordt bij het concert met een aantal ludieke interactieve nummers voorzien van gesmaakt commentaar.

Het enthousiasme van de musici is de stuwende motor van de hele avond.

Inkom: 13 EUR.

Organisatie en info: Dienst cultuur, tel. 050/28.86.00 – cultuur@zedelgem.be

Avondvoorstelling met Raymond van het Groenewoud "Café Weemoed".

Groene Meersen, vrijdag 2 februari 20u.

Omdat melancholie ook de grondtoon is van zijn bestaan, met een rijkdom van tonen er bovenop. Want pazzop! Het gaat niet alleen om de traan, maar ook – en vooral – om de lach: uitbundig, monkelend of tederzacht. Soms een glimlach, soms een grijns, maar altijd raak, zoals alleen hij dat vermag.

Omdat weemoed in de avond komt. Raymond alleen aan 'n vleugel of op akoestische gitaar, met Bertus erbij en zijn zwoele sax. Of nog een derde, voor de warme troostklant van de bas. Om weemoed in noten te verdrinken. Omdat het leven niets is zonder zijn muziek.

Inkom: 15 EUR.

Org. en info: Dienst cultuur Tel. 050/28.86.00 – cultuur@zedelgem.be

Avondvoorstelling 'Mint'. Voorprogramma: Nona Mez.

Groene Meersen, vrijdag 16 februari 20u.

MINT bracht in het voorjaar van 2006 een tweede album Magnetism uit en veroverde zich daarmee definitief een heel eigen plek in het Vlaamse rocklandschap. Een band met mooie liedjes – nu eens ingetogen en akoestisch, dan weer elektrisch en breed openspattend. MINT zuigt je binnen in hun eigen muzikale universum waar met fotografische precisie een muzikaal huwelijk wordt gesloten tussen indie-gitaaresthetiek en spacey arrangementen. De liedjes van Erwin Marcisz gaan over aantrekken en afstoten, legendarisch koude winters, poëtische boodschappenlijstjes (de hit Your shoppinglists are poetry) en eenzame verkeerslichten. Bereid je voor op een warm concert mét koude rillingen (www.mintonline.be)

Nona Mez: naakte, eigenzinnige en melancholische lo-fi popsongs, ontdaan van alle ballast en met hoofdrollen voor piano en akoestische gitaar. En tekst natuurlijk. Over kleine, anonieme mensen. No Names.

Nona Mez (www.nonamez.be)

Inkom: 10 EUR

Org. en info: Dienst cultuur - Tel. 050/2886.00 – cultuur@zedelgem.be

Namiddagvoorstelling Willy Claes Quartet & Maurice Dean met 'Rimpeltour'.

Groene Meersen, 28 februari, 14u.

Samen met Maurice Dean, ook wel de Belgische Frank Sinatra genoemd, staat het Willy Claes Quartet garant voor internationaal muzikaal entertainment. Een show met onvergetelijke evergreens, hits uit Broadway-musicals, Franse chansons, enz...

De warme, rustige zangstijl en zijn aanstekelijke charme hebben Maurice Dean doen uitgroeien tot één van de meest vooraanstaande Europese allround-artiesten. Een perfecte voorstelling om de rimpels weer glad te strijken.

Een samenwerking van de bibliotheek en de diensten cultuur en welzijn.

Inkom: 6 EUR (koffie inbegrepen).

Info: Dienst cultuur – tel. 050/28.86.00 – cultuur@zedelgem.be

Gezinsvoorstelling De Vikingen – 'Cinema Volum'.

Groene Meersen, 18 maart, 15u.

Een avondje uit naar de cinema was een kleine eeuw geleden helemaal anders dan nu. Cinema Volum smaakt een beetje naar die sferen. Centraal staan drie muzikanten en een grabbel oud filmmateriaal (letterlijk uit de 'jaren stillekes'). Zo is er klank bij het beeld...of beeld bij de klant! Dan weer komt er een dansen tussenbeide die het geheel een andere wending geeft... De muzikanten betoveren de beelden, ondersteunen de danser of spelen simpelweg de sterren van de hemel. Dans ontmoet filmbeeld, filmbeeld ontmoet muziek, muziek ontmoet...?

Cinema Volum staat voor drie uitstekende musici en een flamboyante jonge breakdancer op een achtergrond van 'stom' filmmateriaal. Een bijzonder theaterconcert, gekruid met stokoud, muisstil maar intrigerend en vaak hilarisch beeldmateriaal. Onder muzikale leiding van Bo Spaen.

Voor het hele gezin, vanaf 6 jaar. Inkom: 5 EUR.

Org. en info: Dienst cultuur – tel. 050/28.86.00 – cultuur@zedelgem.be

ABDIJ VAN ZEVENKERKEN

Open Tribune

Maandag 5 februari 2007 om 20u.
Trialoog "Wij geloven in één God"
met priester Rik Hoet, rabbijn Aharon Malinsky en iman Jamal Maftouhi
Toegang: 6 euro – vooraf inschrijven op tel. 050/40.61.80

Open Tribune

Maandag 26 maart 2007 om 20 u.
"Noli me tangere"
Maria Magdalena in veelvoud
door prof. Dr. Karlijn Demasure
Toegang: 6 euro – vooraf inschrijven op tel. 050/40.61.80

MARKANT ZEDELGEM

Voorstelling

Groene Meersen, 24 januari, van 20u-23u
'Masoeur, ze begint weer'.
Een ontspannende avond met een vleugje humor. .
Org. Markant Zedelgem ism KVLV.
Info: Nadine Osselaere – tel. 050/209858

KUNSTHALLE LOPPHEM

Jaakko Heikkilä - Unspoken Destinies - 16.12.2006 - 18.02.2007

De titel van het omvangrijk foto-essay is een uitgesproken verwijzing naar het Armeense bloedbad (1915-1917). Deze genocide wordt tot op vandaag ontkend door de Turkse regering maar de turbulente gebeurtenissen behoren onuitwisbaar tot het collectieve geheugen van de vele uitgeweken Armeniërs wiens levensverhaal Jaakko Heikkilä in zijn werk 'documenteert'.

Open op zaterdag en zondag van 14 tot 18u.
Gratis rondleidingen voor groepen elke donderdag om 14u en om 20u of op afspraak

Leesgroep

Genieten van een boek.

De leesgroep las "Verwante stemmen" van Vikram Seth

We waren eensgezind: Vikram Seth heeft met "Verwante stemmen" een boek geschreven om te koesteren. Terwijl je het leest hoor je de muziek en geniet je met de leden van het *Maggiore Kwartet*. Je leeft met hen mee en ervaart wat muziek voor hen betekent.

De Engelse titel van het boek, *An equal music*, is ontleend aan John Donne die de hemel omschrijft als een plaats waar geen duisternis of helle verlichting bestaat, maar waar altijd een egaal licht verschijnt; een plek waar iedereen hetzelfde bezit, op een evenwichtige manier met elkaar omgaat en onderworpen aan een "gelijkmatige muziek".

An equal music verscheen in het Nederlands (uitstekend vertaald door Christien Jonckheer en Babet Mossel) onder de titel *Verwante stemmen*. De leden van het kwartet zijn in lief en leed op elkaar aangewezen, de basis van hun samenwerking is een onvoorwaardelijk vertrouwen.

Maar het boek is meer dan een kleine sociologie van het strijkkwartet. De muziekwereld is tevens het decor van de tragische liefde tussen Michaël Holme en zijn vriendin Julia. Ze hebben elkaar in hun studententijd in Wenen leren kennen en beginnen daar een verhouding die tot een drastisch einde komt omdat Holme weggaat uit Wenen en zijn vriendin zonder verklaring achterlaat. Tien jaar later zien zij elkaar bij toeval weer.

Verwante stemmen is een realistisch positief boek van een auteur die gelooft dat kunst het individu met troost en schoonheid kan redden. '...Muziek, zulke muziek, volstaan als geschenk....'(p. 425)

Vikram Seth werd geboren in Calcutta (1952). Als twintiger leerde hij de Europese klassieke muziek kennen.

Hij debuteerde als literair auteur met de roman in verzen *The Golden Gate*, (1986) een Californisch yuppie epos. Met *A Suitable Boy*, (1993) schreef hij een indrukwekkend boek, dat tegelijk een van de omvangrijkste romans uit de Engelse literatuur werd (1350 pagina's). Deze Indiase Bildungsroman werd nog niet in het Nederlands vertaald. Recent verscheen 'Twee levens', waarin Seth schrijft over zijn oom en tante die hem opvingen toen hij in Engeland kwam studeren. We kijken uit naar nieuwe werken van hem.

Volgende bijeenkomst van de leesgroep in de bibliotheek te Zedelgem: maandag 15 januari : Ohran Pamuk, Het huis der stilte.

(edu)

"Horen, zien en schrijven"

"Er is geen abstracte kunst, men moet altijd met iets beginnen. Daarna kan men de sporen van de werkelijkheid verwijderen. "

Pablo Picasso 1881-1973

In de volgende Toverberg:

- **Herman De Leye**
- **Taalunieversum**
- **Gustav en Alma**
- **Edward Saïd**

De volgende Toverberg verschijnt bij het begin van de lente van 2007

Het Beleefde Genot stelt zich tot doel het culturele en literaire leven in Vlaanderen te stimuleren door het organiseren van evenementen zoals lezingen, uitstappen, literaire salons, filmvertoningen, tentoonstellingen, wedstrijden enz.

Wij wensen zoveel mogelijk mensen te laten genieten van culturele uitingen van hoog niveau en die niet onmiddellijk voorhanden zijn op lokaal gebied.

Daarnaast willen wij impulsen geven om het literaire beleven te bevorderen.

-- ✂ -----

Wens je op de hoogte te worden gehouden van onze activiteiten en wens je Toverberg elektronisch(*) te ontvangen?

Stuur dan een e-mail met je gegevens naar hetbeleefdegenot@scarlet.be of vul hieronder je gegevens in en stuur dit strookje op naar **Het Beleefde Genot**, Doornlaan 8, 8210 Zedelgem

Naam en voornaam.

Adres

Telefoon :

e-mail :

is geïnteresseerd in de activiteiten van de Cultureel Literaire Kring **Het Beleefde Genot** en wenst een elektronisch abonnement op Toverberg.

(*) Je abonneren op een gedrukte versie is ook mogelijk, mits opgave van je adresgegevens en door storting van 10 euro op rek. 001-4851739-69 van **Het Beleefde Genot** voor één jaargang (4 nummers) met vermelding 'Toverberg'.
Je abonnement gaat dan in vanaf het eerstvolgende nummer.

Het beleefde Genot

Culturele en Literaire Kring